

10. Țărnă, E., Bazele comunicării. Curs universitar, Prut Internațional, Chișinău, 2017.

11. Zamfir, C., Vlăsceanu, L., Dicționar de sociologie, Babel, București, 1998.

**UNELE REPERE TEORETICO-APLICATIVE PRIVIND
FORMAREA GÂNDIRII SOCIALE ȘI A
COMPORTAMENTULUI PROSOCIAL LA STUDENȚII
PEDAGOGI**

Larisa CUZNEȚOV, dr. hab., prof. univ

Summary

The study offers the opportunity to understand the theoretical and applicative aspects of the formation of positive social thinking and prosocial behavior at students of pedagogical universities. The author investigated this problem and developed, tested and validated six strategies that ensure the formation of a successful specialist of pedagogical sciences. Proposed strategies: The strategy of self-reporting and social reporting; The strategy of creating emotional well-being and building better relationships with oneself and others; The strategy of focusing on values of constructivist perspective and on social knowledge in the field of auto/education and auto/training, in the field of educational process; Strategy focusing on values that identify us personally, professionally and socially; The strategy of establishing and pursuing consistently the right goals and the strategy of building and strengthening positive feelings. At the same time, the study contains a number of methods, the exploration of which will ensure the valorisation of the exposed strategies.

Problema abordată de noi în studiul vizat reprezintă un aspect foarte important, deoarece studenții pedagogi sunt specialiștii care, prin felul lor de a fi și a activa, trebuie să manifeste permanent și stabil un tip de gândire socială pozitivă și un comportament prosocial. În acest context vom încerca să determinăm unele repere teoretice privind formarea gândirii sociale și a comportamentului prosocial la studenții pedagogi, apelând la științele educației și

anume la: psihologia socială psihologia pozitivă, pedagogie, etică și filosofia educației. Așadar, mai întâi, vom menționa necesitatea dezvoltării celor *două tipuri de cunoaștere, cea științifică*, care se va dezvolta pe parcursul studiilor universitare (studierea variatelor discipline fundamentale și de specialitate etc.) și *cea realizată prin și în cadrul formării simțului comun*, în procesul intercomunicării și relaționării personale și colective cu colegii grupului studențesc din care fac parte; cu cadrele didactice universitare, cu cele din instituțiile de învățământ, în care se realizează stagiul de practică profesională, inclusiv cu multiple persoane din cadrul comunității (mai cu seamă, cu cele ce manifestă o poziție civică social-activă, prosocială etc.).

Evident că o analiză simplă a comportamentului prosocial a persoanei permite să stabilim încă doi factori, care influențează direct formarea gândirii pozitive. Aceștea sunt: familia/modelul parental și mass-media/emisiunile TV, radiofonice; presa periodică, informațiile dobândite din Internet etc. Cu siguranță că formarea gândirii sociale este strâns legată de cultivarea comportamentului social. În esență, ipotetic, toți oamenii din societate ar trebui să manifeste gândire și comportament social pozitiv. Cu atât mai mult, specialiștii din domeniul educației și instruirii, care comunică și interrelaționează cu generația în curs de dezvoltare/copii, preadolescenți, adolescenții și tineri, care, încă își formează activ cognițiile, atitudinile și comportamentele. În acest sens, menționăm importanța corelării *cunoașterii științifice* (rațională, logică, comprehensivă, ce implică caracterul cognitiv, analitic, de generalitate și universalitate etc.) cu posibilitățile și specificul *cunoașterii prin intermediul simțului comun*, care are caracter naiv, cultural, dialogat, comunitar, ce se transmite prin limbă, limbaj, activități comune, obiceiuri, folclor, tradiții. Astfel, observăm că atât cunoașterea științifică cât și cea ce se realizează prin intermediul simțului comun urmăresc același scop, ele coexistă și se completează, nu sunt antinomice, uneori chiar

interpătrund și glisează una în cealaltă, subliniază cercetătoarea Markova I. [5].

Întrucât, competența și inteligența, dezvoltarea cunoașterii științifice a studenților pedagogi, a viitorilor specialiști din domeniul educației și instruirii, sunt permanent în vizorul cadrelor didactice universitare, rămâne să stimulăm, pe toate căile posibile, formarea gândirii sociale pozitive și a comportamentului prosocial. Dacă nu ne reușește să facem acest lucru, nu vom fi în stare să avem pedagogi motivați, optimiști, sănătoși și fericiți, specialiști ce posedă *comportament epistemic profesionist*, despre care vorbea, încă la începutul secolului trecut Mehedinți S. (1939); relativ recent vorbeau Dogan M., Pahre R. (1993) și Mândăcanu Virgil (2010-2014) în contextul pedagogiei postmoderne. Acești reputați cercetători au prefigurat un tablou amplu al trăsăturilor profesionistului în domeniul educației. Conform viziunii acestora, pedagogul trebuie să fie *un profesionist erudit, unul creator, savant/cercetător și expert* [3; 6] al propriei activități și a activităților colegilor, ale altor persoane notorii din domeniul educației, ceea ce ar asigura dezvoltarea cunoașterii științifice, a simțului comun, a gândirii sociale pozitive și a comportamentului prosocial. În acest sens, să reținem că *simțul comun al studentului pedagog, gândirea și comportamentul social pozitiv* încorporează esența și caracteristicile contextului social, dar și a celui profesional, modurile de transmitere a experienței sociale și pedagogice, tezaurul cultural și cel al științelor educației. Anume acest moment important reflectă chintesența procesului de instruire a studenților pedagogi, indiferent de facultate și de specialitatea aleasă. Plecând de la cognițiile sociale, valorile universale, cele naționale, cele pedagogice și asumțiile cercetătorilor din domeniul psihologiei pozitive [7] și desigur că de la experiența pedagogică proprie, am creionat și valorificat câteva strategii de formare a gândirii sociale pozitive și a comportamentului prosocial la studenții pedagogi. Acestea au fost formulate astfel:

- *Strategia raportării la sine și la altul social*, permite studentului pedagog să se înțeleagă mai bine pe sine și pe celălalt, inclusiv pe potențialii discipoli și părinții acestora.

- *Strategia creării bunăstării emoționale și a construirii unor relații mai bune cu sine și cu ceilalți*, care presupune dezvoltarea culturii emoționale prin valorificarea gândirii și a principiilor psihologiei pozitive.

- *Strategia valorificării perspectivei constructiviste și a cogniției sociale în domeniul auto/educației și auto/instruirii, în domeniul procesului de învățământ*.

- *Strategia axării pe valorile care ne identifică din punct de vedere personal, profesional și social*, care asigură construirea reputației, a imaginii persoanei, optimismului și a motivației pentru și în profesie, inclusiv, a motivației sociale.

- *Strategia stabilirii și urmării consecvente a scopurilor potrivite*, care asigură descoperirea punctelor sale forte, valorificarea lor optimă, dezvoltarea autenticității, a gândirii pozitive și îmbunătățirii eficienței personale în cadrul familial, profesional și social [1; 2; 4; 7].

- *Strategia construirii și consolidării sentimentelor pozitive*, care, de fapt, practică sistematic ne ajută să abordăm emoțiile ca resursă pozitivă constantă, să devenim mult mai prezent social și profesional, să fortificăm plăcerea de durată de la tot ce este și înseamnă viață, profesie, societate.

Fiecare strategie se completează reciproc și interacționează. Toate, împreună, formează gândirea pozitivă și comportamentul prosocial al studentului pedagog (și nu numai) cu condiția cunoașterii esenței lor, a practicării și exersării lor sistematice prin intermediul metodelor de: analiză, introspecție, sinteză, lectură, întreținere a unui dialog interior, spiritualizare, autoactualizare, re/construire permanentă a acțiunii și conduitei morale.

Bibliografie

1. Berger, P., Luckman, T., Construirea socială a realității, Univers, București, 1999.
2. Cuznețov, Larisa, Educație prin optim axiologic, Primex com SRL, Chișinău, 2010.
3. Dogan, M., Pahre, R., Noile științe sociale. Interpretarea disciplinelor, Editura Academiei Române, București, 1993.
4. Neculau, A., (coord. științ.), Manual de psihologie socială, Polirom, Iași, 2004.
5. Markova, I., Dialogistica și reprezentările sociale, Polirom, Iași, 2004.
6. Mehedinți, S., Trilogia științei. Cercetător. Erudit. Savant. Imprimeria Națională, București, 1939.
7. Style, Ch., Psihologia pozitivă. Ce ne menține fericiți, optimiști și motivați, All, București, 2005.

MANAGEMENTUL ANTROPOCENTRIC AL CLASEI DE ELEVI: PERSPECTIVE DE ABORDARE ȘI OPTIM PSIHOPEDAGOGIC

Carolina CALARAȘ, dr., conf. univ.

Summary

The article contains an insight into the essence, principles and methods of the anthropocentric management of the student class. The author highlights the results of a survey on class leaders. Based on this, the objectives, contents and strategies that can be used in the anthropocentric type of management of the pupils class have been elaborated.

Eficiența actului educativ reprezintă rezultatul interacțiunii tuturor factorilor și condițiilor ce participă la desfășurarea lui. Rolul fundamental al dirigintelui constă în coordonarea și asigurarea unității tuturor influențelor educative ce se exercită de către membrii colectivului pedagogic și de către toți factorii educativi antrenați în acest proces complex. Activitatea de coordonare realizată de